

господарської діяльності, адже спрямований на забезпечення фінансової стійкості господарюючого суб'єкту та поліпшення його фінансового результату. Ефективне управління витратами дозволяє оптимізувати витрати, зменшити собівартість, але при цьому забезпечити виробництво конкурентоспроможної продукції.

Література:

1. Коба О. В. Витрати підприємства та їх класифікація для потреб управління й економічного аналізу. *Причорноморські економічні студії*. 2016. № 4. С. 99–103. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bses_2016_4_23 (дата звернення: 25.10.2021).

2. Труфіна Ж.С. Внутрішній контроль як один з механізмів формування управління витратами виробництва. *Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки*. 2013. Вип. 2. С. 327–331.

**Тетяна Борко, к. п. н., доцент;
Олександр Марущак, к. філос. н., старший викладач;
Олександр Шарін, старший викладач
кафедри економічної теорії і суспільних наук
Миколаївський національний аграрний університет**

МІЖНАРОДНЕ ПАРТНЕРСТВО УКРАЇНИ В СИСТЕМІ ГЛОБАЛЬНОЇ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ

Продовольча безпека займає важливе місце у концепції національної безпеки будь-якої країни [1]. Національна продовольча безпека взаємопов'язана з глобальною продовольчою безпекою, стратегією та політикою, оскільки є її складовою частиною.

Продовольча безпека – офіційно прийнята в міжнародній практиці економічна категорія, яка використовується для характеристики стану продовольчого ринку країни або групи країн, а також світового ринку, при якому забезпечується гарантований доступ усіх соціальних груп населення до життєво важливих продуктів харчування у будь-який час та обсягах, достатніх для досягнення медичних показників норм споживання.

Фундаментальними засадами продовольчої системи продовольчої безпеки стало створення у 1945 році під егідою ООН Продовольчої та сільськогосподарської організації – FAO (Food and Agricultural Organization). У створенні спеціалізованої міжнародної установи у галузі харчування, продовольства та сільського господарства взяло участь 44 країни, які затвердили Статут та поклали основу нової віхи формування світової продовольчої безпеки. Нині в FAO нараховується 197 держав-членів, включаючи Європейський Союз.

FAO надає країнам політичну підтримку та сприяє нарощуванню їхнього потенціалу щодо втілення своїх зобов'язань у конкретні дії. Цей підхід має

чотири аспекти, які є ключовими для політичного процесу: заходи політики, програми та правові механізми; управління та координація; прийняття рішень з урахуванням фактичних даних; здійснення [3].

Україна приєдналася до FAO у 2003 році [2]. Наша держава є членом більшості технічних комітетів та статутних комісій FAO (комітетів з сільського господарства, з проблем сировинних ринків, лісівництва, Фітосанітарної комісії, Комісії генетичних ресурсів, Комісії «Кодекс Аліментаріус» та ін.), стороною низки конвенцій. Це обумовлює важливість системної участі представників органів державної влади, асоціацій, експертів НУО та українських фахівців у їхній діяльності.

До того ж, 8 лютого 2021 р. Україна офіційно набула членство у Комітеті з всесвітньої продовольчої безпеки. Цей формат є міжнародною платформою для інклюзивного міжурядового діалогу з ключових питань продовольчої безпеки та харчування [3].

Всесвітня продовольча програма (World Food Programme), заснована ООН у 1961 році, стала фундаментом побудови нового світового порядку в галузі всесвітньої продовольчої безпеки та визначила вектор руху людства в гуманітарній сфері на багато десятиліть уперед. Всесвітня продовольча програма (ВПП) є найбільшою гуманітарною установою, що займається проблемами голоду у світі і сприяє забезпеченню продовольчої безпеки. Сьогодні вона має офіси у 80 країнах. Лише протягом 2019 року організація надала допомогу 97 мільйонам людей у 88 країнах, що є найбільшим показником з 2012 року. При цьому дві третини її діяльності проводиться в зонах конфліктів. Тривалий час ВПП надавала гуманітарну допомогу і на сході нашої країни, в Луганській та Донецькій областях [3].

У 1967 році під егідою ООН було прийнято Конвенцію про надання міжнародної багатосторонньої Продовольчої допомоги, положення якої неодноразово уточнювалися та коригувалися щодо умов, форм надання продовольчої підтримки та зобов'язань усіх учасників цього світового гуманітарного процесу.

1974 року під егідою ООН була скликана Всесвітня конференція з продовольства, центральною темою якої стали питання підтримки регіональної, національної та міжнародної продовольчої безпеки. Прийнята підсумкова декларація цієї конференції і по сьогодні є одним із базових правових документів щодо регулювання системи підтримки продовольчої безпеки на основі міжнародного співробітництва в галузі виробництва продуктів харчування та їх справедливого розподілу між бідними країнами та населенням цих країн.

Отже, міжнародна інтеграція в галузі продовольчої безпеки розвивається у напрямку організації нової системи управління аграрним ринком відповідно до Єдиної аграрної політики країн Євросоюзу, що розробляється і реалізується на практиці.

Забезпечення продовольчої безпеки на всьому загальноєвропейському просторі набуває нових смислів, включаючи: захист прав споживачів;

забезпечення екологічної безпеки продуктів харчування; збереження навколишнього середовища.

Найбільш актуальною та не вирішеною на даний момент проблемою залишається підтримка реальної продовольчої безпеки та забезпечення економічної доступності продуктів харчування для всіх верств населення.

Таким чином, продовольча безпека є однією з головних цілей аграрної та економічної політики держави. Міжнародне партнерство виступає глобальним стратегічним механізмом у сфері продовольчої безпеки. В загальному вигляді воно формує та спрямовує вектор руху будь-якої національної продовольчої системи до ідеального стану. У цьому сенсі прагнення продовольчої безпеки є безперервним процесом.

Література:

1. Про національну безпеку України : Закон України, ред. від 01.08.2021, 1702-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text>. (дата звернення: 20.10.2021).

2. Про прийняття Статуту Продовольчої та сільськогосподарської організації / Організації Об'єднаних Націй : Закон України від 25 листопада 2003 року № 1334-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1334-15#Text> (дата звернення: 19.10.2021).

3. Україна і FAO. URL: <https://italy.mfa.gov.ua/spivrobotnictvo/ukrayina-i-fao>. (дата звернення: 19.10.2021).

**Людмила Бражник, к.е.н., доцент,
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Полтавський державний аграрний університет**

ВПЛИВ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА РИНОК СТРАХУВАННЯ

Страхування на ринках розвинених країн відіграє важливу роль у розвитку економіки. Оцінюючи ризики з урахуванням їх особливостей і розробляючи відповідні страхові продукти, страхові компанії, таким чином, створюють багатократні синергетичні ефекти для фізичних і юридичних осіб, а також для місцевого співтовариства та держави в цілому. В умовах сьогодення на фінансовому ринку набирають оберту технічні перетворення, що призводить до вагомих змін у традиційних правилах ведення бізнесу. Деяко більше десяти років тому мобільні технології у страхових компаніях обмежувалися такими пристроями, як пейджери керівників і захищені ноутбуки страхових аджастерів. Сьогодні картина абсолютно інша: платформи, що використовують технології Big Data, штучний інтелект тощо, дозволяють створювати рентабельніші страхові продукти. Когнітивні системи роблять критичний вплив на майбутнє страхової діяльності, роблячи її високотехнологічною, а збільшення обчислювальної потужності та зменшення витрат на зберігання даних дають страховикам можливість здійснити «перезавантаження» бізнесу [1].